

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2015/1829,**23. aprill 2015,****millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1144/2014 siseturul ja kolmandates riikides võetavate põllumajandustoodete teavitus- ja müügi edenduse meetmete kohta**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2014. aasta määrust (EL) nr 1144/2014 siseturul ja kolmandates riikides võetavate põllumajandustoodete teavitus- ja müügi edenduse meetmete kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 3/2008, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 7 lõiget 2, artikli 11 lõiget 1, artikli 13 lõike 1 teist lõiku ning artikli 15 lõiget 8,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008, ⁽²⁾ eriti selle artikli 64 lõike 6 punkti a ja artikli 66 lõike 3 punkti d,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EL) nr 1144/2014 on tunnistatud kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 3/2008 ⁽³⁾ ja on kehtestatud uued eeskirjad, mille kohaselt võib liidu eelarvest täielikult või osaliselt rahastada siseturul ja kolmandates riikides võetavaid põllumajandustoodete ning teatavate põllumajandustoodetel põhinevate toiduainete teavitus- ja müügi edenduse meetmeid.
- (2) Käesolevas määruses sätestatud eeskirjades käsitletakse peamiselt liikmesriikide hallatavaid lihtprogramme. Komisjonipoolse otsese haldamise alla kuuluvate mitut riiki hõlmavate programmide suhtes tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁴⁾. Siiski peaksid käesoleva määruse artiklis 1 sätestatud tingimused, mille alusel programmi esitav organisatsioon programmi esitab, kehtima nii mitut riiki hõlmavate programmide kui ka lihtprogrammide suhtes.
- (3) Määruse (EL) nr 1144/2014 artiklis 7 on sätestatud programme esitavate organisatsioonide loetelu. On vaja täpsustada, millistel tingimustel võivad eri kategooriatesse kuuluvad programme esitavad organisatsioonid taotleda liidult teavitus- ja müügi edenduse programmi kaasrahastamist. Tagamaks et programme esitavad organisatsioonid esindavad asjaomast sektorit, tuleb kindlaks määrata vajalik esindatuse tase. Võimaluse korral peaks kehtima lihtne reegel, mille kohaselt oleks esindatud suurem osa sektorist.
- (4) Liidu kaasrahastatavad teavitamis- ja müügi edenduse meetmed peaksid olema suunatud uute turgude avamisele kolmandates riikides ja neid peaks võtma suurem hulk organisatsioone. Konkurentsi suurendamiseks ja liidu müügi edenduskavale parima võimaliku juurdepääsu tagamiseks tuleks kehtestada eeskirjad, mille abil tagataks, et organisatsioon ei saa sama müügi edenduse programmi jaoks toetust rohkem kui kaks korda järjest.
- (5) Lihtprogrammide rakendusasetuste valimiseks peavad programme esitavad organisatsioonid tagama parima hinna ja kvaliteedi suhte. Seda tehes peavad nad vältima huvide konflikti tekkimist. Kui programmi esitav organisatsioon on avalik-õiguslik isik vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/24/EL ⁽⁵⁾ artikli 2 lõike 1 punktis 4 esitatud määratlusele, kohaldatakse kõnealuse direktiivi ga ette nähtud ja riiklikku õigusesse üle võetud eeskirju.

⁽¹⁾ ELT L 317, 4.11.2014, lk 56.

⁽²⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 549.

⁽³⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 3/2008, 17. detsember 2007, põllumajandussaaduste ja toodete teavitamis- ja müügi edenduse meetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides (ELT L 3, 5.1.2008, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, 25. oktoober 2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/24/EL, 26. veebruar 2014, riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 94, 28.3.2014, lk 65). Direktiiv 2004/18/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 18. aprillist 2016.

- (6) Liidu müügiarenduskava peaks täiendama ja tugevdama liikmesriikide võetavaid meetmeid ning keskenduma liidu sõnumile. Sellega seoses peaks liidu kaasrahastatavatel teavitamis- ja müügiarendusmeetmetel olema konkreetne liidu mõde, mille hindamiseks tuleb kehtestada vajalikud kriteeriumid.
- (7) Seni on programme esitavad organisatsioonid peaaegu kahe kolmandiku siseturul korraldatud programmide puhul seadnud sihiks üksnes päritoluliikmesriigi. Lisaks võib nüüd toodete päritolu olla teatavatel tingimustel teavitamis- ja müügiarendusmaterjalides nähtav. Tõelise liidu lisaväärtuse tagamiseks tuleks laiendada siseturul korraldatavate ja liidu kaasrahastatavate programmide sihtturge, mis ei tohiks piirduda programmi esitava organisatsiooni päritoluliikmesriigiga, välja arvatud juhul, kui kõnealuste programmidega edastatakse Euroopa kvaliteedikavasid või õigeid toitumistavasid käsitlevat sõnumit kooskõlas Euroopa Komisjoni valge raamatuga „Toitumise, ülekaalulisuse ja rasvumisega seotud tervisekõikumustega tegelemise Euroopa strateegia”⁽¹⁾.
- (8) Et vältida kattuvust Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013⁽²⁾ alusel rahastatavate müügiarendusmeetmetega, tuleb käesoleva määruse kohasest rahastamisest välja jätta programmid, millel on üksnes kohalik mõju, ja eelistada programme, millel on märkimisväärne ulatus, eelkõige siseturul piiriülest arvestades.
- (9) Liidu kaasrahastatavad teavitamis- ja müügiarendusmeetmed ei tohiks põhineda kaubamärkidel ega päritolul, vaid peaksid edastama liidu sõnumit. Sellega seoses peaksid siseturu teavitamis- ja müügiarendusmeetmed, mis hõlmavad määruse (EL) nr 1144/2014 artikli 5 lõikes 4 osutatud kava, andma edasi sõnumit kõnealuse kava omaduste kohta või selle kaudu pakutavate tagatiste kohta, mille eesmärk on eelkõige suurendada teadlikkust liidu kvaliteedikavade ja edendada nende tunnustamist.
- (10) Tarbijate teavitamiseks tuleks täpsustada, et igasugune teave, mis käsitleb toote mõju tervisele, peab põhinema tunnustatud teaduslikul alusel ning olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1924/2006⁽³⁾ lisaga või olema heaks kiidetud pädevate riiklike asutuste poolt, kes vastutavad rahvatervise eest riigis, kus toiminguid tehakse.
- (11) Müügiarendusmeetmete konkreetset olemust silmas pidades tuleks kehtestada rahastamiskõlblikkuse eeskirjad, mis käsitlevad kulusid, mida toetusesaaja on kandnud programmi rakendamise tulemusena.
- (12) Lihtprogramme tuleks rahastada määruse (EL) nr 1306/2013 alusel. Komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 907/2014⁽⁴⁾ artikli 19 lõikes 4 on sätestatud, et tagatistega seotud kulud jäävad tagatise andnud isiku kanda. Vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 126 lõike 3 teise lõigu punktile a, mida tuleks kohaldada mitut riiki hõlmavate programmide suhtes, tuleks liidu toetuse saamise tingimustele vastavana käsitada kulusid, mis on seotud toetusesaaja antud eelmaksetagatistega. Et tagada võrdne kohtlemine lihtprogrammide ja mitut riiki hõlmavate programmide puhul, mille võib esitada sama programmi esitav organisatsioon, tuleks teha erand määruse (EL) nr 907/2014 artikli 19 lõikest 4 ja võimaldada tagatistega seotud kulusid käsitada liidu toetuse tingimustele vastavana.
- (13) Selleks et tõhusalt kaitsta liidu finantshuve, tuleks vastu võtta asjakohased meetmed finantspõlvkonnaga ja tõsise hooletusega võitlemiseks. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleks kehtestada tõhususe, hoiatavuse ja proportsionaalsuse põhimõtetest lähtuvad halduskaristused. Käesoleva määruse alusel kohaldatavad halduskaristused peaksid olema piisavalt hoiatavad, et hoida ära tahtlikku nõuete rikkumist.

⁽¹⁾ KOM(2007) 279 (lõplik), 30.5.2007.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013, 17. detsember 2013, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1924/2006, 20. detsember 2006, toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta (ELT L 404, 30.12.2006, lk 9).

⁽⁴⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 907/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 makse- ja muude asutuste finantsjuhtimise, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise, tagatiste ja euro kasutamise osas (ELT L 255, 28.8.2014, lk 18).

- (14) Selguse ja õiguskindluse huvides tuleks kehtetuks tunnistada komisjoni määrus (EÜ) nr 501/2008, (¹) milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 3/2008 üksikasjalikud rakenduseeskirjad. Samas tuleks kõnealust õigusakti ka edaspidi kohaldada programmide suhtes, mis on selle sätete alusel välja valitud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Tingimused, mille kohaselt võib programmi esitav organisatsioon esitada lihtprogrammi või mitut riiki hõlmava programmi

1. Programme esitavad organisatsioonid, kellele on osutatud määruse (EL) nr 1144/2014 artikli 7 lõikes 1, võivad esitada teavitus- ja müügiarendusprogrammi käsitleva ettepaneku, tingimusel et nad esindavad asjaomast sektorit või toodet järgmisel viisil:

- a) määruse (EL) nr 1144/2014 artikli 7 lõike 1 punktides a ja b osutatud liikmesriigi või liidu tasandi kutseorganisatsiooni või kutsealadevahelist organisatsiooni käsitatakse programmiga seotud sektorit esindavana:
- i) kui organisatsiooni kuuluvate tootjate arv moodustab vähemalt 50 % tootjate arvust või organisatsiooni toodangu maht või väärtus moodustab vähemalt 50 % asjaomase toote (asjaomaste toodete) või sektori turustatava toodangu mahust või väärtusest asjaomase liikmesriigi tasandil või liidu tasandil või
 - ii) kui see on tootmisharudevaheline organisatsioon, mida liikmesriik on tunnustanud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 (²) artikliga 158 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1379/2013 (³) artikliga 16;
- b) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1151/2012 (⁴) artikli 3 punktis 2 määratletud rühma, millele on osutatud määruse (EL) nr 1144/2014 artikli 7 lõike 1 punktis a, käsitatakse määruse (EL) nr 1151/2012 alusel kaitstud nime esindavana ning programmiga hõlmatuna, kui rühma toodang moodustab mahu või väärtuse poolest vähemalt 50 % kaitstud nimega toote (toodete) turustatavast toodangust;
- c) tootjaorganisatsiooni või tootjaorganisatsioonide liitu, millele on osutatud määruse (EL) nr 1144/2014 artikli 7 lõike 1 punktis c, käsitatakse programmiga seotud toodet (tooteid) või sektorit esindavana, kui liikmesriik on seda tunnustanud kooskõlas määruse (EL) nr 1308/2013 artikliga 154 või 156 või määruse (EL) nr 1379/2013 artikliga 14;
- d) kui välja arvata programmid, mis viiakse ellu pärast tarbijate usalduse kaotust, siis käsitatakse programmiga seotud sektorit (sektoreid) esindavana põllumajanduse ja toidutööstuse sektori asutusi, millele on osutatud määruse (EL) nr 1144/2014 artikli 7 lõike 1 punktis d, ning mille liikmete hulka kuulub asjaomase toote (asjaomaste toodete) või sektori esindajaid.

2. Erandina lõike 1 punkti a alapunktist i ja punktist b võidakse lubada madalamaid piirmäärasid, kui programmi esitav organisatsioon on esitanud ettepanekus tõendanud, et on konkreetsed asjaolud, sealhulgas tõendid turu struktuuri kohta, mis õigustavad programmi esitava organisatsiooni käsitamist asjaomast toodet (asjaomaseid tooteid) või sektorit esindavana.

3. Programmi esitaval organisatsioonil on olemas programmi tõhusaks elluviimiseks vajalikud tehnilised, rahalised ja kutsealased vahendid.

4. Programmi esitavale organisatsioonile ei anta rohkem kui kahel järjestikusel korral toetust teavitamis- ja müügiarendusprogrammide jaoks, mis hõlmavad sama toodet või kava ning toimuvad samal geograafilisel turul.

(¹) Komisjoni määrus (EÜ) nr 501/2008, 5. juuni 2008, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 3/2008 (põllumajandussaaduste ja -toodete teavitamis- ja müügiarendusmeetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides) üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 147, 6.6.2008, lk 3).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1308/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1379/2013, 11. detsember 2013, kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

(⁴) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1151/2012, 21. november 2012, põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT L 343, 14.12.2012, lk 1).

*Artikkel 2***Lihtprogrammide rakendusasetuste valimine**

1. Programme esitavad organisatsioonid peavad valima parima hinna ja kvaliteedi suhte tagavad lihtprogrammide rakendusasetused. Seda tehes peavad organisatsioonid võtma kõik meetmed, mis aitavad ennetada olukorda, kus programmi erapooletut ja objektiivset rakendamist ohustavad majanduslike, poliitiliste või rahvuslike huvide või perekonna- või emotsionaalsete sidemetega seotud põhjused või muud põhjused, mis tulenevad ühistest huvidest (edaspidi „huvide konflikt“).
2. Kui programmi esitav organisatsioon on avalik-õiguslik isik vastavalt direktiivi 2014/24/EL artikli 2 lõike 1 punktis 4 esitatud määratlusele, peab ta valima lihtprogrammide rakendusasetused vastavalt riiklikele õigusaktidele, millega nimetatud direktiiv üle võeti.

*Artikkel 3***Lihtprogrammide rahastamiskõlblikkus**

1. Rahastamiskõlblikud on lihtprogrammid, kui need:
 - a) vastavad asjaomaseid tooteid ja nende turustamist reguleerivatele liidu õigusaktidele;
 - b) on märkimisväärse ulatusega, eelkõige kavandatud mõõdetavad piiriülese mõju tähenduses. Siseturul tähendab see, et programmi rakendatakse vähemalt kahes liikmesriigis, eraldatud eelarve jaotub tasakaalustatult ja eelkõige võetakse arvesse iga asjaomase liikmesriigi turu suurus, või rakendatakse programmi ühes liikmesriigis, mis on erinev programmi esitava organisatsiooni päritoluliikmesriigist. Käesolevat nõuet ei kohaldata programmide suhtes, millega edastatakse sõnumit seoses liidu kvaliteedikavadega, millele on osutatud määruse (EL) nr 1144/2014 artikli 5 lõike 4 punktides a, b ja c, ega õigeid toitumistavasid käsitlevate programmide suhtes;
 - c) on liidu mõõtmega nii sisu kui ka sõnumi ja mõju valdkonnas; sellise programmi kaudu pakutakse eelkõige teavet Euroopa tootmisstandardite, Euroopa toiduainete kvaliteedi ja ohutuse ning Euroopa toitumistavade ja kultuuri kohta, edendatakse Euroopa toodete mainet siseturul ja rahvusvahelistel turgudel ning suurendatakse üldsuse ja äriühingute teadlikkust Euroopa toodetest ja logodest. See tähendab eelkõige, et siseturu programm, mis hõlmab ühte või mitut määruse (EL) nr 1144/2014 artikli 5 lõikes 4 osutatud kava, peab oma peamise liidu sõnumi raames keskenduma kõnealusele kavale (kõnealustele kavadele). Kui kõnealuse programmi puhul kasutatakse eelnimetatud kava(de) iseloomustamiseks üht või mitut toodet, siis peab sellist toodet (selliseid tooteid) väljendama teisese sõnumina, mis on seotud peamise liidu sõnumiga.
2. Lisaks, kui programmi edastatav sõnum on seotud tervisele avalduvat mõju käsitleva teabega, peab kõnealune sõnum:
 - a) siseturul vastama määruse (EÜ) nr 1924/2006 lisale või olema heaks kiidetud selle liikmesriigi pädeva tervishoiuasutuse poolt, kus toiminguid tehakse;
 - b) kolmandates riikides olema heaks kiidetud selle riigi pädeva tervishoiuasutuse poolt, kus toiminguid tehakse.

*Artikkel 4***Liidu toetuse saamise tingimustele vastavad lihtprogrammide kulud**

1. Liidu poolt rahastamiskõlblikuks loetavad kulud peavad vastama kõigile järgmistele kriteeriumidele:
 - a) need kannab programmi esitanud organisatsioon reaalsetl programmi rakendamise käigus, välja arvatud kulud, mis on seotud lõpparuannete ja hindamisega;
 - b) need on näidatud programmi hinnangulises üldeklarves;

- c) need on vajalikud kaasrahastatava programmi rakendamiseks;
- d) need on tuvastatavad ja kontrollitavad, eelkõige kirjendatud programmi esitanud organisatsiooni raamatupidamisarvestuses ja määratud kindlaks vastavalt selle liikmesriigi raamatupidamisstandarditele, kus programmi esitanud organisatsioon on registreeritud kantud;
- e) need on kooskõlas kohaldatavatest maksustamist ja sotsiaalvaldkonda käsitlevast õigusest tulenevate nõuetega;
- f) need on mõistlikud, õigustatud ja vastavad usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetele, eelkõige ökonoomsuse ja tõhususe poolest.

2. Määruse (EL) nr 1144/2014 artikli 8 lõikes 2 osutatud toetustaotluste esitamise kutses täpsustatakse need kulukategooriad, mida käsitatakse liidu toetuse tingimustele vastavana.

Järgmised kulukategooriad on siiski rahastamiskõlblikud:

- a) erandina määruse (EL) nr 907/2014 artikli 19 lõikest 4 on rahastamiskõlblikud kulud seoses panga või finantsasutuse antud ettemakstud tagatisega, mille on esitanud programmi esitav organisatsioon, kui see on nõutav määruse (EL) nr 1144/2014 artikli 15 lõike 6 kohaselt;
 - b) kulud, mis on seotud välisaudititega, kui maksetaotluste toetuseks nõutakse auditeid;
 - c) personalikulud, mis piirduvad palga, sotsiaalkindlustusmaksete ja muu programmi rakendama määratud töötajatele makstava tasuga, mis tuleneb kohaldatavatest riiklikest õigusaktidest või töölepingust, programmi esitava organisatsiooni heaks otsese lepingu (v.a tööleping) alusel töötavate füüsiliste isikute kulud või kolmanda isiku poolt tasu eest lähetatud töötajate kulud;
 - d) käibemaks, kui see ei ole kohaldatava riikliku käibemaksuõiguse alusel tagasi nõutav ja kui seda maksab toetusesaaja, kes ei ole mittemaksukohustuslane nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artikli 13 lõike 1 tähenduses;
 - e) kulud, mis on seotud määruse (EL) nr 1144/2014 artikli 15 lõikes 4 osutatud teavitus- ja müügiarendusmeetmete tulemuste hindamisele suunatud uuringutega, mille teostab sõltumatu ja kvalifitseeritud välisasutus.
3. Kaudsete rahastamiskõlblike kulude kindlaksmääramiseks kohaldatakse kindlasummalist makset, milleks on 4 % programmi esitava organisatsiooni otsestest toetuskõlblikest personalikuludest.

Artikkel 5

Lihtprogrammidega seotud halduskaristused

1. Eeskirjade eiramise korral määratakse programmi esitavale organisatsioonile halduskaristus, mille summa moodustab algselt makstud või taotletud summa ning tegelikult tasumisele kuuluva summa kahekordne vahe.
2. Tõsise üleastumise korral, eelkõige lõikes 1 osutatud eeskirjade eiramise kordumise korral või juhul, kui on leitud, et programmi esitav organisatsioon on olulisel määral rikkunud oma kohustusi seoses programmide valimismenetluse või nende elluviimisega, võetakse programmi esitavalt organisatsioonilt õigus osaleda teavitamis- ja müügiarendusmeetmetes kolme aasta jooksul alates rikkumise kindlakstegemise kuupäevast.

Artikkel 6

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 501/2008 tunnistatakse kehtetuks. Siiski kohaldatakse kõnealust määrust programmide suhtes, mis on heaks kiidetud määruse sätete alusel enne 1. detsembrist 2015.

⁽¹⁾ Nõukogu direktiiv 2006/112/EÜ, 28. november 2006, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

Artikkel 7

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. detsembrist 2015 programmittepanekute suhtes, mis on esitatud 1. detsembril 2015 või pärast seda.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 23. aprill 2015

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER
